

[Maisted]

Når man fører en sådan politik og oven i købet siger, at naturgassen skal være afgiftsfri, skulle man jo tro, der var en vis chance for at få afsat denne naturgas, men det viser sig, at tilliden til projektet ikke er særlig stor, og derfor har man altså også afsætningsvanskeligheder for naturgassens vedkommende.

Vi har heller ikke været begejstrede for den oliehandel, man indgik med Saudi-Arabien, idet den rent faktisk har betydet et underskud, men vi har forståelse for, at regeringen laver en aftale om 100.000 t olie på årsbasis; det er sådan en høflighedsgestus over for Saudi-Arabien. Man skulle selvfølgelig nødig træde dem over tærerne; der kan jo komme andre tider.

Men det er helt forfejlet at tale om øget forsyningssikkerhed for Danmark i forbindelse med olie fra Nordsøen. Vi har haft den diskussion adskillige gange. Der er tale om, at man selvfølgelig forøger forsyningssikkerheden for den vestlige verden, dem, vi har indgået et internationalt samarbejde med, og det er klart, at den vestlige verdens forsyningssikkerhed stiger, hvis vi finder flere energikilder i det vestlige område. Det kan jeg acceptere, men det har intet med Danmark at gøre.

Når man taler om de store valutaandtægter, må man jo også huske på, at der er tale om handel med internationale firmaer, og da den danske valuta er konvertibel, har de ret til at få vekslet danske kroner f.eks. til dollars og føre dem ud af landet, hvis de har en vis procentdel af den forretning, der laves i Nordsøen.

Der har også været udtrykt beklagelse over, at man ikke gik ind i statsligt køb af et raffinaderi. Ja men når man i EF-området ikke er i stand til at udnytte mere end ca. 80 pct. af den eksisterende raffinaderikapacitet, skulle det lige mangle oven i alle de andre ulykker, at man herhjemme også købte et dansk raffinaderi for skatteborgernes penge. Så ville man være helt sikker på at have kvæjet sig også på det område, og det ville give et bragende underskud.

Vi skal være lykkelige for, at der er en stat – nu er det altså Kuwait, der har råvarerne – der har købt sådan et raffinaderi og holder det i gang. Det kan selvfølgelig kun hilses med glæde, at man fastholder nogle arbejdspladser dér.

Vi er for, at man laver besparelser på energiområdet – det var også derfor, vi i sin tid stemte for en skattepolitik og en afgiftspolitik – men at bilde befolkningen ind, at det skulle være nogle særlige initiativer, der gør, at man gennemfører besparelser, ville være forkert. Når priserne er tilstrækkelig høje, vil befolkningen selvfølgelig også sørge for at gennemføre besparelser, det være sig ved at øge isoleringen eller have et mindre forbrug, end man har haft før.

Om kernekraft blev det nævnt, at vi ikke havde fået belæg for, at det skulle medføre besparelser. Det synes jeg vi har rigeligt belæg for. Vi kan jo blot se rundt omkring i Europa: i Schweiz har man jo vitterlig lavet regnestykker, der viser, at man har investeret fornuftigt i kernekraftværker og rent faktisk har fået besparelser i milliardstørrelsen de sidste år.

Men det, der interesserer i denne sammenhæng, er de forhandlinger, der foregår. Om den bemyndigelseslov, som energiministeren lige har lagt ind i vores rum, må jeg sige efter kort at have kigget på den, at hvis valget skal stå imellem hr. Poul Nielson og energiministeren, vil fremskridtspartiet i håb om, at den nuværende energiminister vil lave liberalt arbejde i fremtiden, lade valget falde på ham, men jeg må understrege, at vi konstant føler os stillet over for at skulle vælge imellem pest og kolera. Vi bryder os ikke om nogen af delene, men når galt skal være, foretrækker vi altså energiministeren fremfor hr. Poul Nielson.

Emmert Andersen (CD):

Først vil jeg takke ministeren for redegørelsen. Den giver os mulighed for at drøfte de yderst vigtige energispørgsmål. Netop nu er der al mulig grund til at diskutere, om vi er på rette vej eller vi endnu kan nå at sadle om.

Regeringen finder det væsentligt, hedder det, at fortsætte hovedlinjerne i energipolitikken. Disse hovedlinjer er: punkt 1) at samfundet skal sikres energi til lavest mulige omkostninger, herunder skal specielt den negative virkning på betalingsbalancen reduceres, punkt 2) at forsyningssikkerheden skal sikres, og punkt 3) at forholdet mellem væksten i energiforbruget og samfundets økonomiske vækst skal reduceres.